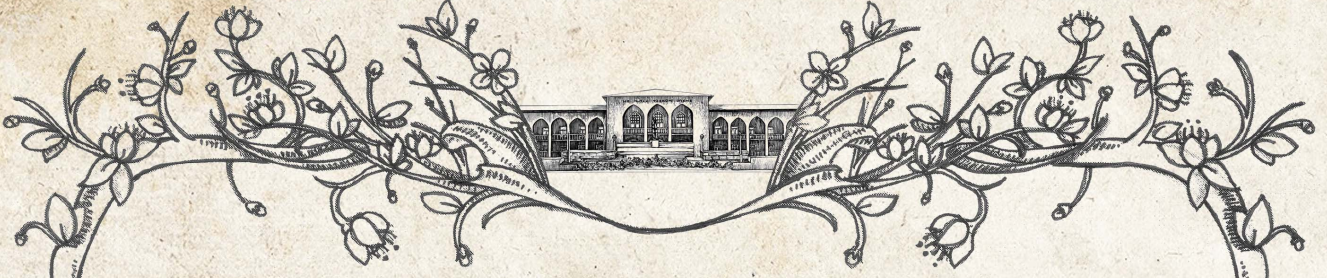

T.C. KÜLTÜR VE TURİZM BAKANLIĞI
DEVLET OPERA VE BALESİ GENEL MÜDÜRLÜĞÜ
MERSİN DEVLET OPERA VE BALESİ

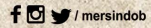
FRIDA

Bale / 2 Perde

A. MARQUEZ, J. P. MONCAYO, C. AKIN

Koreografi - Reji : Özgür Adam İNANÇ Yazar - Dramaturg : Füsün ATAMAN
Dekor Tasarım : Aykut ÖZ Kostüm Tasarım : Tülay ŞİMŞEK Işık Tasarım : Tarı DENİZ
MERSİN DEVLET OPERA VE BALESİ BALE SANATÇILARI İLE BİRLİKTE

Frida (Mersin DOB)

5. Uluslararası Efes Opera ve Bale Festivali
İzmir - Efes Antik Tiyatro

Bale

2 Perde / 85 Dakika

Müzik: Arturo MARQUEZ, Jose Pablo MANCAYO, Can Aksel AKIN

Koreografi ve Reji: Özgür Adam İNANÇ

Orkestra Şefi: İbrahim Yazıcı

Yazar - Dramaturg: Füsun Ataman Berke

Dekor: Aykut ÖZ

Kostüm: Tülay Şimşek

Işık: Tarı Deniz

Koreograf Asist: Deniz Alp – Serhat GÜDÜL

Repetitörler: Ö. Şenormanlılar – E. Üçdemir – S. Biçer – Kürşat Kılıç

Kondüvit: M. Çağla Metin

Frida (Çocukluğu- Gençliği): Tutku Barın Tümen

Olgun Frida : Özlem Şenormanlılar

Diego Rivera : Ozan Demirbaş

La Muerte (Ölüm) : Burak Serkan Cebeci

Guillermo Kahlo (Baba): Ender Üçdemir – Miray Boyacıoğlu

Matilde Calderon Gonzalez (Anne) : Selgan Çavdaroğlu

Cristina (Kız Kardeş) : Meltem Ayar

Mathilda (Kız Kardeş) : Pınar Humar

Alejandro Gomez Arias : Niyazi Cingöz

Lupe Marin : Risa Ochiai

Tina Modotti : Seda Dereli

Micklantecuhtli : Ketevan Chkhikvadze

Quetzalcoatl : Miray Boyacıoğlu

Troçki : B. Hasan Akyol

Breton : Tugay Ak

2 Matador : Tugay Ak- İsmail Şereflioğlu

Frida Kahlo... Meksikalı ressam.... Meksika Ulusal Ülküsünün en önemli temsilcilerinden ressam **Diego Rivera** ile inışli çıkışlı bir evlilik yapan, yirminci yüzyılın belki de en büyük aşklarından birisini yaşayan sanatçı...Çok istediği halde kocasına çocuk veremeyen bir kadın... Çocukluđunda geçirdiği felç ve genç kızlığında başına gelen korkunç tramvay kazası ile hayatı değişen, önce bacağı ardından omurgası, kalçası, rahmi ve neredeyse tüm bedeni yaralanan bir kadın. Henüz çocuk yaştayken ilk kez tanışıyor ölümle... Genç kızlığa adım attığında, hayatının baharında ikinci kez çalıyor ölüm kapısını ve her an bekliyor kapının ardında... **Frida** ise babasının hediye ettiği boyalarla başladığı resme bir kurtarıcı gibi sarılıyor. Bu sayede ölümün her an yanı başında duran nefesini hissetmemeyi başaran bir kahramana dönüşüyor, yaşama dört elle sarılıyor.

Ülkesinde La heroina del dolor; Acıdan doğan kahraman olarak anılması boşuna değil. **Aziz Diego**'ya göründüğüne inanılan, Meksika'da adı Guadalupe olarak anılan bakire Meryem'in yeniden zuhur etmiş hali... Tıpkı bu öyküde olduğu gibi o da bir gün Meksika'nın kahraman ressamı **Diego Rivera**'ya görünüyor ve hayatının aşkını buluyor. Ancak ne yazık ki, La heroina del dolor, aşkının meyvesi olarak kocasına bir çocuk armağan etmek isteğiyle ölümün kıyısında dolaşmayı sürdürüyor. Yaşadığı hamilelikler düşükle sonuçlanıyor. Onun zamanın ve acının ötesine geçmiş, resmin kanatlarında sonsuzluğa yelken açmış, ölüm tanrısıyla dans edebilmiş bir ölümlü olduğu söylenebilir...

Mersin Devlet Opera ve Balesi, ölüme meydan okuyan, kendi gerçeğini tablolara yansıtan ve bu yolla insanın ölümlü yazgısını aşan bir sanatçıyı, onun ölümle dansını sizlere sunuyor.

Meksikalı Ressam Frida Kahlo'nun hayatından kesitler sunan, resimlerine sinen imgeleri sahneye taşıyan eser, küçük yaşta geçirdiği ağır sağlık sorunlarına karşın, resim yaparak hayata tutunan dirençli bir kadının öyküsünü anlatır. Henüz altı yaşındayken geçirdiği çocuk felci bacağını etkiler, ardından da genç kızlığı döneminde geçirdiği otobüs kazasıyla omurgası ömür boyu acı çekmesine neden olacak biçimde kalıcı hasara uğrar. Ancak Frida, peşinde dolaşıp duran ölüm meleğine inat, hayata büyük bir tutkuyla bağlanır, korkularının üstesinden gelir. Peşini bırakmayan kâbuslardan önce babası, sonra hasta yatağında oyalanmak için başladığı resim sayesinde kurtulmayı başarır.

Nihayet hayatının aşkı, kocası ve anlamı olarak gördüğü ressam Diego Rivera ile tanışır ve evlenir. Resim yapmak, hastalığı yüzünden sık sık yatağa bağımlı hale gelen Frida'ya bir çıkış sağlar. Ruhunu esir eden, kendisini bir kurbana dönüştürdüğünü düşündüğü bedeninden özgürleşmenin yolu olarak görür resim yapmayı. Hasar görmüş bedeniyle ruhu arasında çatışma, resimlerine de iki farklı Frida olarak yansır. Hayatının son dönemine kadar içinde küçük bir kız çocuğunun ruhuyla yaşayan, sınırsız özgürlüklerin peşindeki Frida ile kırık dökük bir bedene, örselenmiş bir ruha ve kâbuslara sahip Frida'yı uzlaştırmaya uğraşır.

Babasından sonra sığındığı Diego ne yazık ki bu çabasına beklediği ölçüde destek olamaz. Kendisini sıklıkla aldatan kocasının ruhunda açtığı yaralar, çocuk sahibi olamamak, çocukluğundan beri peşinde olan kâbuslar Frida'yı ülkesinden uzaklaşmaya iter. Büyük bir ilgiyle karşılandığı Avrupa'da yaşadığı debdebeli hayat, partiler ve içine girdiği ortamlarda el üstünde tutulması onu bir süre oyalasa da, yurduna, çocukluğunun geçtiği eve ve Diego'ya duyduğu özlem ağır basar. Ayrıldığı kocasıyla yeniden birleşir, çocukluğunun geçtiği eve yerleşir. 'Ayaklarımı umursamıyorum benim kanatlarım var' diyen Frida, artık korkularından, kâbuslarından kaçmamayı öğrenmiştir. Deneyimlerini ve birikimini çocukları yerine koyduğu öğrencilerine aktardığı huzurlu bir hayat kurar kendisine. Öyle ki, çocukluğundan beri bir yük gibi ardından sürüklediği bacağının kesilmesi bile onu korkutmaz, hayattan koparmaz. Frida, nihayet kaybettiği bacağıyla birlikte kâbuslarına da veda eder, ruhunun dağılmış parçalarını, tutkularını ve hayallerini çocukluğunun huzurlu yuvasında bir araya getirir.